

Så vil jeg i øvrigt gerne sige til hr. Egil Møller, at på tankstationer i Danmark er 55 pct. af det, de sælger, tobak, 30 pct. er »snold« og under 20 pct. er almindelige dagligvarer.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Hr. Claus Larsen-Jensen anfører, at man ønsker tid til at forbedre den lovgivning, vi kender i dag – noget, der måske er ret så umuligt, som den nu er skruet sammen. Men når ordføreren nu selv nævner, at man skal anvende tiden fornuftigt, kan ordføreren så forklare, hvorfor forslaget her skal jaskes gennem Folketinget? Kunne parlamentarikerne ikke forvente, at man foretog de sædvanlige udvalgsarbejder med de tider, vi kender?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg synes lige, jeg vil erindre hr. Egil Møller om, at rent faktisk har vi en lov, der gælder fra 1995 til år 2000, hvor den skal revideres. Det, vi gør her, er, at vi siger, at når nogle begynder at pille ved retsgrundlaget og skaber tvivl om det, retter vi op på det, og så tager vi fat på en ny diskussion. Men alle og enhver ved jo, at sidste gang blev lukkeloven et kompromis mellem en række hensyn. Vi ville gerne have et varieret udbud af butikker, vi ville gerne have butikker på landet, og vi ville i øvrigt gerne sikre, at forbrugerne fik en udvidet åbningstid til rådighed, osv., osv. Det er det, der ligger i den eksisterende lukkelov, og så tager vi en diskussion om, hvorvidt det skal ændres i den nye. Det har vi en gammel aftale om, og den efterlever vi.

Formanden:

Hr. Egil Møller for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Ordføreren anfører, at man ønsker, at forbrugerne har mulighed for at vælge blandt et varieret udbud af varer, og Dansk Folkeparti er enig heri. Men hvis man vil opfylde det ønske 100 pct., ophæver man lukkeloven, giver alle forretninger lige muligheder og favoriserer ikke nogle på andres bekostning. Derved opnår man det, som ordføreren egentlig godt ønsker.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg gentager: Lukkeloven skulle sikre en fordel for de mindre butikker, så vi kunne sikres et varieret udbud. Historien er jo, at hvis man taler med folk, der handler med udvalgsvarer, altså nonfood-småbutikkerne, frygter de, at hvis alle de store har mulighed for at holde åbent og kan klare de omkostninger, tager de i virkeligheden hele det salg, som ellers ville komme til at ligge i de pågældende butikker, og småbutikkerne får nogle ekstraomkostninger på 15-20 pct.

Vi får jo alle sammen en række breve fra en række detailhandlere, og jeg synes, det er lidt interessant at vide, hvem det er, man egentlig holder med. Er det de små detailhandlere, der skal have lov til at overleve? Er det de små skøjshandlere, eller hvem er det, der skal have lov at overleve? Det her kræver en smule omtanke, og derfor skal vi lade være med at lave ændringer på sådan et område med hovedet under armen, hvis de får nogle gevaldig negative konsekvenser.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige, at det efter vores opfattelse er stærkt betænkeligt, at regeringen vil gennemtrumfe en så væsentlig ændring af lukkeloven på mindre end 1 uge. Det er lovsjusk til stor skade for det parlamentariske arbejdes omdømme.

Prøv en gang at se op på tilhørerpladserne. Jeg er glad for, at der er kommet en del, men jeg tror, at hvis de forretningsdrivende, som det her handler om, vidste, at vi herinde beskæftigede os med deres vilkår, ville de være mødt op i langt, langt større omfang.

I næste uge holder Folketinget en vigtig konference om grundloven, om lov kvalitet og om demokratiets grundlæggende principper. Alligevel vil regeringen forlange, at vi nu på mindre end fire mødedage skal gennemføre en hastelovgivning, fordi en enkelt forretning har været så formastelig at holde åbent på en dag, hvor man havde den opfattelse, at man havde landsrettens – oven i købet landsrettens – tilladelse til at holde åbent. Man skulle næsten tro, at landets sikkerhed stod på spil, eller at der var tale om risiko for hamstring eller lignende, men der er alene tale om, at regeringen med en særlig lov – ja, jeg kunne fristes til at sige en særlig lov – vil lukke én butik, én butik!